

Saksnr. 462/05 i Bystyret:
Dato 16.11.05

**SJØOMRÅDE VED MALMØYKALVEN - REGULERINGSPLAN -
SPESIALOMRÅDE: DYPVANNSDEPONI - BYDEL NORDSTRAND - BYRÅDSAK
247 AV 06.10.2005**

SAKSFRAMLEGG

Saken gjelder:

Sammendrag:

Dypvannsdeponi ved Malmøykalven er en mulig løsning for deponering av forurenset bunnsediment som vurderes som ledd i Oslo kommunes helhetlige tiltaksplan for opprydding av forurensete sedimenter i Oslos havnebasseng. Området foreslås regulert til spesialområde: dypvannsdeponi. Planområdet ligger ca. 70 meter under vannflaten med en samlet utstrekning på ca. 350 000 m², hvorav ca. 55 000 m² ligger i Oslo og den resterende delen i Nesodden kommune. Innkomne bemerkninger viser at fagetatene mener dypvannsdeponi er en forsvarlig løsning. Bydelen, beboere og interesseorganisasjoner uttrykker stor usikkerhet og stiller seg svært negativt til planforslaget. Oppegård kommune har fremmet innsigelse til saken. Plan- og bygningsetaten anbefaler planforslaget. Byrådet slutter seg til Plan- og bygningsetatens anbefaling.

Saksfremstilling:

Bakgrunn

Fylkesmannen i Oslo og Akershus fikk høsten 2004 i oppdrag fra Statens Forurensningstilsyn (SFT) å utarbeide tiltaksplan for opprydding av forurensete sedimenter i prioriterte områder i Indre Oslofjord. Forurenset sjøbunn i Oslos havnebasseng er et alvorlig miljøproblem. Forurensningene kommer i hovedsak fra tidligere industrivirksomhet og gamle kommunale fyllinger samt fra veianlegg og snødumping. Ved anløp av store fartøyer virvles forurensningene opp og spres over større områder.

I tillegg til generell opprydding av de forurensete bunnsedimentene genereres det behov for deponi av forurensete sedimenter ved gjennomføring av vei- og byutviklingsprosjekter i havnebassenget, herunder E18 i Bjørvika. Mudringsarbeidene for E18 skal starte ved årsskiftet 2005/2006 og pågå i 4 måneder. Dette innebærer etter SFTs vurdering en god anledning til å få ryddet opp i de sterkt forurensete sedimentene i området. SFT vil vurdere å bidra med statlige midler i oppryddingsarbeidet. Fylkesmannen har gitt Oslo kommune i oppdrag å utarbeide en helhetlig tiltaksplan. Oslo Havn KF har utarbeidet et forslag til helhetlig tiltaksplan i samarbeid med en kommunal arbeidsgruppe, jamfør byråds sak 1310/04. Fylkesmannen har lagt vekt på at saken haster og deltar i arbeidet. Når planen er ferdigbehandlet i Oslo kommune, vil Fylkesmannen i løpet av høsten 2005 oversende den til SFT.

Det umiddelbare behovet for deponi i henhold til tiltaksplanen omfatter masser fra utvalgte småbåthavner, Bjørvika, Pipervika/Hjortnes samt Bekkelaget/Sydhavna. De forurensete massene i nevnte områder summerer seg til ca. 500 000 m³. I tillegg har Oslo Havn foreslått

at det kan være hensiktsmessig også å mudre i Kongshavn og på Filipstad som en del av en helhetlig løsning. Dette kan øke volumene som skal deponeres. Ambisjonsnivået i tiltaksplanen er økt i forhold til Oslo Havn KF's tidligere egne planer ved at større områder er tatt inn i oppryddingen. Flere tiltak ses nå i sammenheng. For en viktig del av de forurensede bunnsedimentene som ligger på grunt vann vil tildekking med rene masser være en uegnet metode. Dette gjelder både områder med skipstrafikk med sterke strømvirvler rundt propellene og grunne småbåthavner.

Dypvannsdeponi er ett av flere alternativer for deponering av forurensede bunnsedimenter som er vurdert i Oslo kommunes helhetlige tiltaksplan for opprydding av forurensede sedimenter i Oslo havnebasseng. Et annet alternativ er deponering på land for eksempel på NOAHs anlegg på Langøya ved Holmestrand. Valg av deponeringsløsning vil trolig bli avklart ved behandling av "Helhetlig tiltaksplan for forurensede bunnsedimenter". Tiltaksplanen legges frem for bystyret i egen sak.

Oslo Havn KF har utarbeidet et reguleringsplanforslag for et dypvannsdeponi i sjøområdet beliggende ca. 400 meter vest for Malmøykalven. Planområdet ligger på omtrent 70 meters dyp i sjø på umatrikulert område med et naturlig basseng på ca. 620 000 m³. Planområdet er på totalt ca. 350 000 m², hvorav ca. 55 000 m² ligger i Oslo kommune. Denne delen av Oslofjorden er i bruk som friluftsområde store deler av året. Om sommeren er det badeliv på øyene og trafikk av fritidsbåter på sjøen. På grunn av dybden og eksisterende forurensning er vannet over planområdet normalt oksygenfritt og det vises derfor i planforslaget til at det ikke er organismer som vil bli berørt av deponiet.

Sjøområdet er uregulert. I kommunedelplan for fjorden og fjordområdet (Fjordbruksplan for Oslo) er det vist et område for dumping mellom Malmøykalven og Langøyene. Under kapitlet om planprinsipper i kommunedelplanen nevnes at eksisterende regattaområde for seilbåter syd for Malmøya opprettholdes. Utenom seilbåtområdet skal det tilrettelegges for område for brettseiling. Øyene rundt foreliggende forslag til dypvannsdeponi er vist som større offentlige natur- og friluftsområder. Rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst- og sjøområder i Oslofjordregionen skal legges til grunn for planlegging etter plan- og bygningsloven og øvrig forvaltningsvirksomhet. Et siktemål med retningslinjene er å sikre en vannkvalitet som gir grunnlag for naturlig plante- og dyreliv og tillater bading, annet friluftsliv og konsum av spiselige organismer uten helsesisiko.

Planforslaget

Planforslaget er utarbeidet av AsplanViak på vegne av Oslo Havn KF. Daværende Oslo havnevesen utarbeidet konsekvensutredning for dypvannsdeponi for forurenset bunnsediment ved Malmøykalven i 2001. Det ble utført tilleggsutredninger i 2002. Statens Forurensningstilsyn (SFT) godkjente i sluttdokument datert 23.06.2003 konsekvensutredningen dog med krav om nærmere undersøkelser.

Planområdet foreslås regulert til spesialområde: dypvannsdeponi. Størrelsen som foreslås er på ca. 350 000 m² i utstrekning hvorav ca 55 000 m² av planområdet ligger innenfor Oslo kommunes grenser. Den resterende delen av planområdet ligger i Nesodden kommune. Foreliggende planforslag omfatter kun området i Oslo kommune. Planforslaget for den resterende delen av dypvannsdeponiet behandles av Nesodden kommune.

Maksimal kotehøyde for fylling inkludert tildekking er kote -63. Kapasiteten kan økes til 1 millioner m³ ved å anlegge to mindre terskler i nordøstre del av bassenget mellom naturlige forhøyninger i sjøbunnen. Deponiet sikres ved fare for eventuell utglidning ved at tersklene

bygges i stein eller annet materiale med tilstrekkelig fasthet. De forurensede massene skal tildekkes etter utfylling og mellom hver etappe. Krav til massetype, utleggingsmetode, inndeling i etapper med etappevis tildekking samt overvåkingssystem skal bestemmes av forurensningsmyndighetene i henhold til de til enhver tid gjeldende bestemmelser.

Deponering med rør direkte ned til deponiet vil i henhold til undersøkelser og forsøk kunne sikre et stabilt deponi. Vannet ved bunnen i planområdet er i lange perioder oksygenfritt og det er derfor normalt ingen bunnfauna der. Dypvannsdeponiet vil dermed ikke berøre verdifull fauna. Tildekking etter avslutning skal hindre forurensning til vannmassene og hindre at eventuelle fremtidige organismer kommer i kontakt med forurensede sedimenter.

Bemerkninger ved offentlig ettersyn

Ved utleggelse til offentlig ettersyn fra 23.05.2005 til 22.06.2005 kom det inn 20 bemerkninger. Det er kommet innsigelse til planforslaget. Innsigelse er fremmet av Oppedgård kommune på bakgrunn av at deponiet kan medføre en betydelig risiko for økt forurensning av Bunnefjorden.

Bydel Nordstrand mener man bør være meget forsiktig med å etablere dypvannsdeponering av forurensede masser fordi en ikke har erfaring med dette. Det kan ikke gis garantier mot at eventuell lekkasje kan gi miljøskader. Bydelsutvalget viser til at området utgjør en viktig ressurs for dagens befolkning og fremtidige generasjoner. Bydelsutvalget anser at foreslått dypvannsdeponi er lite forenlig med Byøkologisk program 2002 - 2004 som inneholder en visjon om at neste generasjon skal oppleve renere sjøbunn og et maritimt økosystem. Det bør vektlegges i den videre behandlingen av saken at en eventuell fremtidig lekkasje vil kunne gi betydelige skadevirkninger på økosystemet i den indre del av Oslofjorden og føre til en betydelig forringelse av områdets kvaliteter. Det er vist to løsninger for deponering. Bydelsutvalget ønsker ikke dypvannsdeponi ved Malmøykalven, men mener at den beste og tryggeste løsningen er å deponere massene i godkjent landdeponi. Deponering på Langøya utenfor Holmestrand er den samfunnsøkonomisk mest forsvarlige metoden i et langtidsperspektiv. Bydelsutvalgets vedtak var enstemmig. Bydel Nordstrand - barnas representant har tilnærmet samme uttalelse som bydelsutvalget.

Beredskapssetaten har ingen kommentarer til reguleringsplanen. Vann- og avløpsetaten har ingen ledninger eller andre tekniske installasjoner i området og ser ingen konflikt mellom VAV-aktivitet og regulering av området til deponiområde. Friluftsetaten ber om at undersøkelse av miljøtilstanden i nærområdet gjøres før reguleringsplanen vedtas. Det gjelder spesielt bunnfauna på brattskrenter ved Malmøykalven og på hardbunn i terskelområdene.

Helse- og velferdsetaten finner det positivt at det gjøres tiltak for å rydde opp i de forurensede sedimentene i indre Oslofjord og er opptatt av at det velges en helse- og miljømessig forsvarlig deponering av de forurensede massene. På bakgrunn av tidligere utredninger og planforslaget og forutsatt at det ikke kommer opp nye konklusjoner etter ferdigtolkning av data, vurderes dypvannsdeponi som helsemessig forsvarlig. Det forutsettes at de tekniske sidene av tiltaket gjennomføres i tråd med krav fra forurensningsmyndighet og at overvåking av tiltaket i etterkant gjennomføres som planlagt. Det er viktig med god informasjon til publikum og naboer for ikke å skape unødig bekymring. Samferdselsetaten har ingen merknader til saken. Eiendoms- og byfornyelsesetaten tar til etterretning at ansvarsforholdene vedrørende fremtidig oppfølging/repasasjon er under avklaring og forutsetter at dette skjer før planen vedtas politisk. Utover det har etaten ingen kommentarer til planforslaget. Byantikvaren har oversendt saken til uttalelse til Norsk Sjøfartsmuseum i henhold til forskrift om faglig ansvarsfordeling innen kulturminnevernet. Sjøfartsmuseet har delegert myndighet

vedrørende automatisk fredete kulturminner under vann. Byantikvaren viser derfor til uttalelse fra Sjøfartsmuseet om krav om registrering av kulturminner under vann i sjøområdene ved Malmøykalven.

Hafslund Nett vurderer å strekke ny kabel i tilnærmedesvis samme trasé som dagens kabel og ber om at det tas hensyn til dette i det videre planleggingsarbeidet slik at gjennomføring ikke vanskeliggjøres. Fylkesmannen i Oslo og Akershus bemerker at hensikten med planforslaget er å legge til rette for deponi for forurensede mudringsmasser. Tiltaket vil i tillegg til reguleringsplan etter plan- og bygningsloven kreve tillatelse etter forurensningsloven. Fylkesmannens behandling av miljø- og forurensningsmessige hensyn vil bli ivaretatt gjennom pågående prosesser knyttet til behandling av saken etter forurensningsloven.

Norsk Sjøfartsmuseum viser til brev til Oslo kommune datert 26.02.2005 og til Byantikvaren og Oslo Havn KF datert 14.06.2005. Det er behov for befaring av områdene jamfør kulturminneloven. Museet er i kontakt med Oslo Havn KF og Statens vegvesen om avtale om slik befaring. Museet vil kunne uttale seg vedrørende kulturminner etter befaringen. Statens vegvesen Region øst har ingen bemerkninger til selve planen, men understreker at det er viktig at området er ferdig regulert innen 01.11.2005 om deponiet skal kunne tas i bruk av vegvesenet. Kystverket Sørøst gjør oppmerksom på at dumping av masser krever tillatelse etter havne- og farvannsloven. Eventuell tillatelse vil bli gitt på vilkår der blant annet forholdet til skipstrafikk og annen ferdsel på sjøoverflaten vil bli ivaretatt. Kystverket ber om at § 6 i reguleringsbestemmelsene suppleres med følgende: "Det skal foreligge tillatelse med hjemmel i lov om havner og farvann av 8. juni 1984 nr. 51 til dumping av masse på lokaliteten". De opplyser at det er Kystverket Sørøst som har vedtakskompetanse for denne type tiltak.

Nesodden kommune har oversendt sin saksfremstilling til utleggelse til offentlig ettersyn av sin del av reguleringsplanen til Oslo kommune. Det faste utvalget for plansaker i Nesodden kommune vedtok i møte 02.06.2005 å legge planforslaget ut på høring. I vedtaket ber kommunen om at høyder og effekt av fylling samt ansvarsforhold etter deponeringsfasen belyses ytterligere før 2.gangs behandling av planen i utvalget. Nesodden kommune ser det som svært viktig at det inngås en avtale som omfatter følgende:

- driftsfasen (etter at deponiet er sluttført)
- ved ulykker (risiko for akutt forurensning og lignende, opprydding eller avbøtende tiltak)
- eventuell krav om fjerning av deponiet
- eventuelle erstatningskrav

Forhold som ansvar, økonomi og ressurser samt beredskap må ifølge Nesodden kommune fremkomme i en slik avtale. En slik avtale bør etter Nesodden kommunes oppfatning kvalitetssikres av SFT og beredskapsavdelingen hos fylkesmannen.

Oppegård kommune fremmer innsigelse til planen. Kommunen kan ikke anbefale flytting av 1 million m³ forurenset slam fra Oslo havn til et fjordområde på grensen til Nesodden og Oppegård kommuner. Det er en betydelig risiko for økt forurensning av Bunnefjorden når et så stort prosjekt skal gjennomføres uten at det kan vises til erfaringer og kunnskap som takler de praktiske konsekvensene under forskjellige vær- og strømforhold i fjorden. Dersom man allikevel godkjenner deponiet, må det etter Oppegård kommunes oppfatning innføres tilleggsbestemmelser i reguleringsplanen som sikrer gjennomføring og oppfølging på en betryggende måte. Kommunen anbefaler at Fagrådet for Indre Oslofjord engasjeres som

uhildet instans med oppfølging i anleggsperioden og med ettervurdering av tiltaket. Kommunen anmoder om å bli holdt underrettet om endelig plassering av deponi og hvilke konsekvenser som kan påregnes for Bunnefjorden.

Malmøya Vel kan ikke forstå at dumping av miljøgifter i fjordbyens sjøområde kan vurderes å være i tråd med plan- og bygningslovens formål til størst mulig gagn for den enkelte og samfunnet. Enhver risiko for å ødelegge Oslofjorden er uakseptabel. Argumenter om "sedimentenes negative betydning for fisk og annet biologisk liv i sjøen" samt "deponiets positive betydning for barns muligheter til å bade i rent vann", er ikke argumenter for dypvannsdeponi men for opprydding. Det er ikke andre argumenter for dypvannsdeponi enn at det er billigere. Budsjettene for Oslo Havn KF må ikke være utslagsgivende for godkjenning av dumping av miljøgifter i Oslos friarealer. Miljøstiftelsen Bellona er positiv til en helhetlig innsats for opprydding i forurensede sedimenter i Oslo havn. Bellona er imidlertid skeptisk til dypvannsdeponi både miljømessig, økonomisk og i forhold til juridisk ansvar for deponiet i ettertid. Kostnadene ved deponering på Langøya utenfor Holmestrand er nå betydelig lavere enn det som er skissert både i handlingsplanen og i plandokumentene. Bellona ønsker derfor deponering på Langøya. Bellona mener at Langøya også er den miljømessig beste løsningen og ikke dypvannsdeponiet. De to kritiske fasene er nedføring/plassering av forurensningen og perioden deponiet må ligge åpent. De synes det er svært uheldig å gjennomføre et reguleringsarbeid før tiltaket er fullstendig beskrevet. Valg av metode og klare krav til gjennomføring må være fastsatt før en reguleringsplan utarbeides. Ansvar for deponiet kan i ettertid pulveriseres dersom det ikke fastsettes i reguleringsplanverket. På Langøya utenfor Holmestrand er ansvaret klart definert hos NOAH.

Oslofjordens friluftsråd er i utgangspunktet positive til tiltak som vil bidra til en forbedring av forurensningssituasjonen i indre Oslofjord, men er i mot forurensende virksomhet som virker forstyrrende på natur og friluftsliv. Det foreslås at massene heller deponeres på land. Ekstraavgiftene ved landdeponering er marginale i den store sammenheng og rådet mener samfunnet har råd til dette i dag. Friluftsrådet antar at økonomiske grunner er tungtveiende også i forbindelse med forslagsstillers faglige begrunnelse for å velge dypvannsdeponi. Indre Oslofjord er det kystavsnittet med størst arealpress og der befolkningstettheten er størst. Det er knyttet store nasjonale og regionale friluftsinnteresser til blant annet Langøyene, Malmøya og Husbergøya. Friluftsrådet viser til Fjordbruksplanen som sier at vannkvaliteten i området skal bedres med tanke på bading. Rådet peker på risiko for utglidning ved deponering og føler seg ikke overbevist om at tiltak for å hindre dette er nok. Rådet mener forholdene ligger til rette for å deponere på NOAHs anlegg på Langøya utenfor Holmestrand og går derfor mot forslag om å dumpe forurenset muddermasse utenfor Malmøykalven. Cathrine Conradi synes det er sjokkerende at det går an å komme på en slik idé som å deponere forurensede masser utenfor Malmøykalven i Indre Oslofjord. Området brukes av hele Oslos befolkning til rekreasjon via båt eller strender. Det virker helt ufattelig å planlegge et slikt deponi i dette området bare fordi det er billig. Hun etterlyser sammenhengen med verneforslaget for store deler av Malmøya. Hun er på det sterkeste i mot en slik løsning og håper at politikerne tar til fornuft i denne saken.

Plan- og bygningsetatens anbefaling

Det er behov for mudring i Oslo havn for å opprettholde sikre seilingsleder og hindre spredning av forurensning ved oppvirvling av sedimenter som skyldes skipenes propeller og for å ivareta håndtering av forurensede masser ved utbyggingstiltak. I helhetlig tiltaksplan for forurensede sedimenter i Oslo havnedistrikt foreslås opprydding av sedimenter på dyp grunnere enn 20 meter. Her vises det til at mudrede masser må deponeres og det foreslås

deponering enten i dypvannsdeponi ved Malmøykalven eller ved NOAHs anlegg på Langøya ved Holmestrand. I sin vurdering av dypvannsdeponi vektlegger Plan- og bygningsetaten at det ikke legges til rette for tilføring av ny forurensning i fjorden, men en forflytning av eksisterende sedimenter fra grunt vann til deponi på dyp mellom kote - 63 og kote -70. Lokalisering av dypvannsdeponiet er valgt ut fra at det er et naturlig basseng på så dypt vann at det normalt ikke er oksygen der og det er heller ikke strøm av betydning. Deponeringen må behandles med hjemmel i både plan- og bygningsloven, forurensningsloven og havne- og farvannsloven. Krav til masstype, utleggingsmetode, inndeling i etapper med etappevis tildekking og overvåking skal bestemmes av forurensningsmyndighetene. Plan- og bygningsetaten forutsetter at SFT som var ansvarlig myndighet for behandling av konsekvensutredningen vil ivareta krav om nærmere undersøkelser og overvåking slik det er beskrevet i sluttdokumentet.

Når det gjelder krav fremmet av Nesodden kommune har Plan- og bygningsetaten forståelse for at det legges vekt på at ansvarsforhold etter deponering må avklares. Oslo Havn KF har opplyst at de påtar seg ansvaret for gjennomføring av deponiet inklusiv overvåking etter fullføring, under forutsetning av at avtalene med aktuelle aktører blir godkjent. Hva angår Kystverkets uttalelse er Plan- og bygningsetaten klar over at etablering av dypvannsdeponiet vil kreve tillatelse etter flere lovverk. Bemerkningen tas til etterretning, men forholdet til annet lovverk tas ikke inn i bestemmelsene.

Plan- og bygningsetaten anbefaler planforslaget.

Byrådet bemerker

Byrådet anbefaler planforslaget og mener deponeringen av de forurensete massene fra lekter via rør ned til det dyptliggende deponistedet, kan anses som en miljømessig fullt ut forsvarlig metode. Byrådet finner det viktig å understreke at deponiet ikke kan etableres uten tillatelse hjemlet i både plan- og bygningsloven, forurensningsloven og havne- og farvannsloven. For at deponiet skal kunne tas i bruk forutsettes det planvedtak både i Oslo kommune og i Nesodden kommune. Byrådet har i reguleringsbestemmelsenes § 6 lagt inn henvisning til havne- og farvannsloven slik Kystverket har bedt om selv om det formelt sett ikke er nødvendig. Byrådet har lagt inn et rekkefølgekrav (§ 8) om at tillatelse etter forurensningsloven må foreligge før det gis rammetillatelse. Byrådet er kjent med at et slikt rekkefølgekrav formelt sett ikke er nødvendig blant annet fordi tillatelse etter forurensningsloven vil foreligge før plan for anleggsfasen er ferdig utarbeidet. Samtidig er det i reguleringsbestemmelsenes § 6 stilt krav om at plan for anleggsfasen må foreligge sammen med søknad om rammetillatelse.

Ved en inkurie var det ikke samsvar mellom reguleringsbestemmelsene og plankartet hva gjelder angivelse av maksimum kotehøyde for deponiet. Dette er nå rettet opp i foreliggende sak. En risiko- og sårbarhetsanalyse (ROS) av dypvannsdeponiet er utarbeidet og følger vedlagt som trykt vedlegg 2. Norsk Sjøfartsmuseum har i brev av 16.09.2005 (trykt vedlegg 3) meddelt at sjøområdet, der det foreslås anlagt dypvannsdeponi, inneholder en rekke nyere vrak men ingen som omfattes av kulturminnelovens bestemmelser. Undersøkelsen Sjøfartsmuseet har gjennomført betyr at rekkefølgekravet i reguleringsbestemmelsenes § 8 vedrørende undersøkelsesplikt er oppfylt. Statens forurensningstilsyn har i brev av 20.09.2005 (trykt vedlegg 4) meddelt at det er gitt tillatelse til etablering av dypvannsdeponi ved Malmøykalven og deponering av forurensete sedimenter på visse vilkår. Dermed er rekkefølgekravet i reguleringsbestemmelsenes § 8 vedrørende tillatelse etter forurensningsloven også oppfylt.

Byrådet slutter seg for øvrig til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken slik det fremgår av trykt vedlegg 1.

Byrådets innstilling sendes Oppegård kommune til orientering og for eventuell uttalelse. Dersom Oppegård kommune opprettholder sin innsigelse, må reguleringsforslaget sendes Miljøverndepartementet for stadfesting.

REGULERINGSBESTEMMELSER FOR SJØOMRÅDE VED MALMØYKALVEN OG LANGØYENE, UMATRIKULERT GRUNN

§ 1 Avgrensning

Det regulerte området er vist på plankart merket RAP- 200502313 datert 18.05.2005, revidert 19.07.2005.

§ 2 Formål

Sjøbunnen innenfor området reguleres til:

- spesialområde: dypvannsdeponi.

§ 3 Utnyttelse

Innenfor det regulerte spesialområdet tillates deponert forurensede mudringsmasser.

§ 4 Plassering og tildekking

Mudringsmassene inkludert tildekkingsmasse, kan innenfor den regulerte grense fylles opp inntil kote - 63. Mudringsmassene skal tildekkes etter utfylling.

Ved oppfylling over kote - 66 skal deponiet sikres mot utglidning ved oppbygging av terskler. Tersklernes høyde skal til enhver tid være 1/2 meter høyere enn deponeringsnivået. Tersklene skal bygges opp med stein eller andre masser som har tilstrekkelig fasthet.

§ 5 Etappevis gjennomføring

Deponering av masser kan gjennomføres i flere etapper. Hver etappe skal gjennomføres innenfor en avgrenset tidsramme og skal avsluttes og tildekkes.

§ 6 Plan for anleggsfasen

Sammen med søknad om rammetillatelse etter plan- og bygningsloven, skal det foreligge plan for anleggsfasen. Planen skal redegjøre for tiltak for å hindre spredning av forurensede masser under deponeringsarbeidet, for tiltak for å begrense eventuell sjenanse for boliger og friluftsliv, for eventuelle midlertidige installasjoner og for eventuelle sikringstiltak i forhold til skipstrafikk og annen ferdsel på sjøoverflaten. Planen skal også redegjøre for beredskap ved uventede hendelser under deponiarbeidet. Det skal foreligge tillatelse med hjemmel i lov om havner og farvann av 8. juni 1984 nr. 51 til dumping av masse på lokaliteten.

§ 7 Forholdet til forurensningsmyndighetene

Krav til massetype, utleggingsmetode, inndeling i etapper med etappevis tildekking samt overvåkingssystem skal bestemmes av forurensningsmyndighetene i henhold til de til enhver tid gjeldende bestemmelser.

§ 8 Rekkefølgebestemmelse

Før det gis tillatelse til deponering av masser skal undersøkelsesplikt i henhold til Lov om kulturminner være oppfylt.

Før det gis tillatelse til deponering av masser skal tillatelse etter forurensningsloven foreligge.

Byrådet innstiller til bystyret å fatte følgende vedtak:

1.

Oslo bystyre vedtar med hjemmel i plan- og bygningslovens § 28-1 nr.1, jf. § 27-2 nr.1, reguleringsplan med reguleringsbestemmelser for del av sjøbunnen vest for Malmøykalven, som reguleres til:

- spesialområde: dypvannsdeponi

som vist på kart merket RAP - 200502313 datert 18.05.2005, revidert 19.07.2005.

2.

Saken sendes Miljøverndepartementet til endelig avgjørelse.

INNSTILLING / VEDTAK

Sak 462 Sjøområde ved Malmøykalven - Reguleringsplan - Spesialområde: dypvannsdeponi - Bydel Nordstrand - Byrådsak 247 av 06.10.2005

Sendt til byrådet

Bystyret har behandlet saken i møte 16/11/2005 sak 462

Dokumenter innkommet:

- Notat av 14.11.2005 fra byråd Grete Horntvedt (200501784-12)

FORSLAG:

Forslag fremsatt i komiteen:

Rina Brunsell Harsvik på vegne av A fremmet følgende alternative forslag til byrådets innstilling:

Oslo bystyre forkaster forslag til reguleringsplan med reguleringsbestemmelser for del av sjøbunnen vest for Malmøykalven, som ble foreslått regulert til:

- spesialområde: dypvannsdeponi

som vist på kart merket RAP - 200502313 datert 18.05.2005, revidert 19.07.2005.

Votering:

Byutviklingskomiteens innstilling ble vedtatt mot 17 stemmer, A og KrF, som stemte for mindretallsinnstillingen.

Etter dette er bystyrets vedtak følgende:

1.

Oslo bystyre vedtar med hjemmel i plan- og bygningslovens § 28-1 nr.1, jf. § 27-2 nr.1, reguleringsplan med reguleringsbestemmelser for del av sjøbunnen vest for Malmøykalven, som reguleres til:

- spesialområde: dypvannsdeponi

som vist på kart merket RAP - 200502313 datert 18.05.2005, revidert 19.07.2005.

2.

Saken sendes Miljøverndepartementet til endelig avgjørelse.